

des tyden: dus die vergadering tot een behuif tot verkillende volgeworpen
tyden: -- Die eerste is: verworven I Tim III. 16. Staat: de verborghenheit der
godelycheit is groot: God geopenbaard in het vleesch: wat eene verborghenheit
dat Hij dien de hemelen niet kunnen vatten, het vleesch in de Baarnweder wilte
aanmerken, door het bloed van God geopenbaard in het vleesch geopenbaard, verbor-
ghenheit, die verborghenheit: wat eene verborghenheit: wat eene verborghenheit
dat God alre oer de wereld had dat Hij zijn engelvoet van gegeven heeft;
opdat een ie gelijck die in Hem geloof niet kon verborghen gaan maas het een-
wijg leven hebben. -- Wat eene verborghenheit: dat zulke sonden, als wij zijn
in de wereld van schuld en sonde en van voo de poorten der hel al verborghen
den weg gericht, worden verborghen worden: hierin zijn de Engelen becomen
om in te zien! -- Die Redelijck die inlanching van losgerakten is wonder: --

b) Vogmees woordt het wonder op dat in Christus: -- Die vergadering geschiedt dus
in Christus: en wel door de nauwste verlaning der gelovigen met Hem:
Al wat God met hand doet, geschiedt in Christus: Staat Hij te, Hij deed het in Christus: leyt-
vaardig, Hij te, Hij deed en doet het in Christus, door te met Hem optewerken, ver-
heestlyk Hij te, Hij deed het in Christus: met wie Hij te in den Hemel sette. -- Hij is het
hoof, te zijn zijn lichaem: zijn geest leeft in hen alle. -- Him leven is met He
in God verborghen: wat te zijn, zijn te door Hem, gelyck de ramme alleen uit aduor
de wyntstelt iets is. -- Niet door vleesch en bloed maas door den gast des levens den geest
des geliefs zijn te wansuechty en met Hem: dat is de war vergadering. --

c) Tegen op aard die vergadering: Wat zijn doen met Adam en Eva niet een won-
der, en al dien arbeid der heile met een wereld die lich te vallenlyk was en dat hen
allen daga openbaard, wordat tejs de landerwoel met steen ginde make: en tejs
de gespaarde zonen Jonken: wansint toch God wij een volk sich afsonderde,
vergaderen wilde: of schyn het een hard volk was het welk zijne gemade voo
wies en eigengelyckheit rocht: is het geen wonder dat God die volken die em-
otelyk herten stem aanbieden wede, kerste, wilde en te het par der wilde
Schinken, dat God de ongepaste scheldsmine wilde afbreken: geen wonder
dat de Apostelen niet dan langt mit droublyke leysen, tot het begrip, van de
medelinking kwam, en ieder dag, waas mede God afdaalt opmeren tot en
gedonken geslucht te in samelning moet veruorloping baten, en de derygelyc
gemade doen op prijs stellen, en ons harte vervullen met vry moedighet en
bewondering. -- Onder de verborghenheit, der Goddelycheit sond den Paulus I
Tim III: 16 overkop u gepredicht onder de Heidenen, geloof in de werelt. --
O wonderbare day, wonderbare geboortenis! God vergaderd sonden!

d) Eene andere verborghenheit Staat wy geopenbaard te worden, bij de verheid van
een ander tydvak; te weten de te samen vergadering vth van dat in den he-
mel: al dan zal het gemische gerin van Hemel en aar, die te samen ver-
gaderd worden, het een grovt komingfeest wesen; het welk wij ons niet just
kennen voor stelle. I Thes: IV: 14-18 Want indien wij gelooften dat sijet wort en:
Ph: II: 21 Die ons verneder lichaem verander en zal, opdat het delyc
gelyckformig worde syen heestlyke lichaem, maas delyc King waer-
naer Hij sich behou, othalle deryngken in delyc.

II) In deryn Christus in wren zij niet vaderd worden tejs Paulus het vlycde ge-
borven vth de lysen: te wde gelijck lalycheit en de ceurige heestlycheit: wans-
meer de delyc afhaekelijck was van de gebroekene perzingen of de gesmette delyc
wo lye niet veel te kathyen sonde worden: doch het gelovs wort u gelyck te
lyffen welke teker zijn: -- De vtenis te het wij geord van het kind zijn: --
Alle gelovigen zijn kin delyc Gods: Joan: I: 12, Zovle Memaren gelycken
hebben heeft Hij magt gegeven kinderen gods te worden. Gal III: 26. Want

24. Lief allen kinderen en gods dert t geloven G. J. en zoekt Paulus Rom.
VIII. en indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van
god, mede erfgenamen van x. y. - gods kind geworden zijn in starren, zij zijn
in gelof: zij beleven een koninkrijk. hunne leuten zijn niet
de die gederen niet wis belovings af vergaankelijck I Joh I: 3, 4. gelof
zij de goden Vader van allen Heer J. C. die, naar hijne grote baarmhertich
heid ons heeft weder geboven tot eene levende hoop: dor de op standing van
J. C. niet de dooden, tot eene verderfelijcke en on besteljkelijck en on verwel
ke ke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u. - Tot welke erfenis
te dor godelijck acht bewaard worden, dor t gelof tot de zaligheid.
Wie ziet te uit 5 Heeren en 4 Vaders hand rustken. - De erfenis is
voor den gelooven ge vast en ruke went te svest uit god. -

III. De oorzaak welch wordt beschree, te lijgen in gods vrotsamen gevoenen
naar zijn wil te hagen: het welch hagen van hem die alle dingen wilck naar
den waad van zijn wil: -

Dit vrotsamen gods zijne genade en helle is dor het gheelen plan van zal
igheid gevolen; en vinden wij alre duidelijck dor de Bijbel vooral in de
te brief geleerd: - of schon de naturlijcke mensen dere leer niet vat, haat,
locht of niet brinkt: te wordt dure delyk in de schryft geleerd: - dere leer wordt
schter niet rege verstaan, en gebruikt, dan endes de geestelijcke in
lage dor waar heid: t ware dus beter niet eer bed voor gods woord, in de
er kantens van oukijnde, bij het nijelijcke en on verwattelijcke dere waad heid
dere elre te laten dringen; dan er op te starren, en naar iets, t geen
men niet vat zijn gang te wille. Eijten, of god de schuts van zijn vi,
dief te wille geven: - Het is een leer stuk dat verstaan kan worden eer
nadat men voor af andere dingen b.v. eigen verlorene staat en
de rege vaar dijning dor t gelof in G. J. geleerd heeft. - - Hij die zich kant
tegen dere leer ontbrekt siet aan licht over zich selven, en over de weg des heils.

One god ruke overweging dere leer is voel van zoete gewegelijcke en
oukijp met de trou voor god zalige personen, en voor de die in de leer,
dere de werking van den geest van x. y. gevolen, dor den godelijck welck
verleesches, overende de leer op te hooge en hemelijcke dingen: en het be
vestigd en versterkt grotelijck zijn gelof de eeuwige zaligheid dor Christy
ook ontbleekt het hunne hijde tegen god grewijck: dor voor niet me
me ge en leeselijcke personen, de geest Christi dere vande, de leer der
voor verordenening staag adert starren llene gevaarlycke neer storing
in de chijfte: waardor de fortan te stoot in wan twep, of in de verovering
van eene vleeschelijckheid en on leer leven, niet en in de camp strijd
dan de wan twep selve. - Maar wij hebben te ontvangen gods be lijften
gelijck ons on bejuald in de schryft worden voorgesteld: En in ure hem
delingen hebben wij dere wil van god te volgen welke wij ons dure delyk
in het woord van god verklaard zijn. -

Lieden maak fengelijcke, omdes de bederking des waad heid en van rome oudes vauck
gods wijne genade hoorende ruken: grijpen dere leer vauck oam en zich
en hunne en bekeerelijcke staat te vleisjen en hunne dure ashied en konde
te verpelycke: In dien ik verhooren ben, dure kan ik nij niet verder
en in dien ik verloren zal gaan, dure kan ik mij lewen niet behouden:
dus ik ga voort: als god mij wil dure zal hij mi in zijn eigentijd wel liden,
en zo voert; wat kan ik er dure toch aan doen.

• Ik bedin in gods naam wep u niet in den draackhok van in god eeuwige raad te
willen dringen: warm destijds: zij treedt op ve boden grond: blijf in ure
menschelijcke king: dring niet int geen god zich voor behouden heeft, trou
geen georlyck kingen en uit af leiden, veel min om er u geding naar te
regele wat leucht zij de gen van het kind dat zijn gang wilde regele.

wij te letten hebben, op de cliffen en aanbiddingen en smakk
stemmen des luam gelies gelijkt te tot ons komen als verantwoor-
delijke Scheptelen aan welke door Gods woord bekend gemaakt
wordt wat Han behaaglyk is en wat Hij aambied: en die door
Zyn hoog gezag en bevel ons laat weten wyt wij hebben te doen
en waar van wij een muul verantwoording hebben af te leggen.

2. Sant ons leeren Hoe de apostelen handelden in betrekking tot Gods
Zaad: Zij baden al den dag den Zindaat tot verzoening: en riepen
den Zindaat toe: Bid en ze zal gegeven worden: En was het Pan-
lus gespenbaard elat Hem alle zielen van het vergaande schip
geschonken waren ten levan naar Gods Zaad: wyt ons zegt. Gij
Zult niet behouden kunnen worden. Zoo dere niet in het schip
blyven: Geve God dat dere lees niet misbruikt worde door de
ontstemming des harten vorkdergene die God Zaad lief hebben.

3. De lulle die gewekt zijn tot gevoel van hun overmogen en duis-
door ter neder geworpen zijn: Van natuur Zyn wy dervd in Zonden
en misdade: gewoekte Zondaars beghinnen te gevoelen dat zij niet
het doen noch het willen konwonen: - Diepe ellen des kluyten wort in dan
gehovord: men ont zegt zichde moegelykheid van te kunnen Zyn een
Kind van God: doch laut in elende te aanchongen op deuthes: die
het gewoekte riet niet verbeke wite en: De ontwaking tot gevoel wite
elnde is niet van nu vryand: wach hoop ehet rocht Hij en in te
storten. - De kranken hebben den med d'zys meesters nederig: en me-
mand kan zoo kraan Zyn schuldij Zyn of ferus muet anged-
heid gout het wyte boden ont te behouden.

4. Er Zyn es die de verkieerings lees beghinnen: Ik meen hoer niet
in Koude orthodoxie Zonde hart, die dere lees altyd misbruikte voor
Zich en andere tot vermomdering van de lieang eleniten: maar ik
meen er Zyn es die vertroosting opwekking des liefde es in smak:
men zou es meederen in den wannes het gestelyk leven in stede
van wereld in de ersthande hnd: dere Zyn niet de tristhe men-
schen, gelijkt te gelasterd wordte, die regen tot andere: Wyt van
mij ik berealyer dan gy: Ze Zyn niet die recht verachting of Zyn
werklore onverschilligheid op mededondaren neder rict. want
zij hebben dere waarheid lewen verstaen en minnen niet ont-
dat zij zich beter keuren dan de rest; maar de kennis van groote
schuld en diepe elende; te geryt dat geen goed in him was, en dat
niet hun boosheid hem erwinnen, dan almechtigh Snyf geneede
heeft de gebragt tot de erkentens en het minnen deres lees; en doet
ze niet medelyden, die de wer waar mecht, te geus en te vuld Zyn:

5. Nu wem es dere vrije verkieerende gemade, waar door gy te geen. gy Zyt
niet aan medeling maar van God gemade te kent; heeft de onkne

dagz elven lastere; doet gij van de zonde een lust wek Koudet
maken: Doch laut een ieder weten dat het geloof derer waerheid
niet melken gelyk baast: Maar in tegendeel het gebruik der min-
delen en een heilig karakter bestaantbaar met hemelsofste
Eph: II: 10 Nieuwe scheppelen geschapen in C.F. tot goede werken; Zoo
remand de geest xpi niet heeft die kunst hem niet toe. - Die in mij
blyft en kracht en dancst vrucht. - Lie Paulus aenphault voor bedel.

IV Anderst zou het einde vrucht wek niet bereikt worden. t. u. Het zou
tot prijs van zyn heylfheid.

De gedankteekenen van godt die genack die mit de dunstorie tot zyn wonder
bevalicht gebrant zyn, worden verquedend, tot de verkiegung van zyne
dengden: Zij zyn verkerd mit de wereld niet in de. Duivel te danc en
maer om hem tocht te laten schynen voor de menschen, opdat ze door het
aenschynen der goede werken genoopt moegen worden god te verkie-
gen: Zij behoeften niet verkeren te worden, tot de zonde en voor den lasten, dat
toch is alde natuurlike kees: Het enige bewijs der verkiegung lijst in de roeping
tot gods dienste. - Het is een dwaas denckbeels geloof en een leven in zonde

II te vereenigen: Gelovigen kennen en gevoelen de zonde te diep en
te bitter: T Begeren van t vleesch tegen den geest, doet ze vrank jam-
meren // Ik elendig mensch wie cal mij verlossen. - Zij weten dat him-
ne hemeliche roeping eene is tot heylfheid, want anders is de yeen-
roeping tot zalyheid. Zonde is voor het onwees bereve kunst genot, dat
voor den gelovigen een bittere smet. Het bittere kwaad der
III zonde gerien in den gelovigen wordt elvor den onkindeigen // Ik
twegedicht als een bejupel van zyn hart: doch men weet hem er
niet over wenten en zichten: men weet en verstaat die roeping is
niet om op het pad der zonde tot de heylfheid te treden: maer
om hier hem vades in den hemel te verheestelen.

IV Doch wanneer gij gelovige gevult het onwendig bedel, de onsteling
der zonde, de kracht der verkiegung die in den draackheit van weylf-
gen: o, watis het dan een stof van liden liep elgodt: een martige hand
te hebben om in t te berestigen: Hee roet: // Ik geest hem het geenige
leven en zij zullen niet verlossen: Gij kent dan die verlosting
zyns beloffen // Ik cal u wet begeren, noch verlaten: Gij bemint
de lew der verkiegung niet omdat gij goed list: maer omdat
gij weet dat gij dwaas enduar zynde, u relven niet bewaeren
indien gij niet elvor de kracht godt bewaard werd door t ge-
loof tot de zalyheid. -

TP Nemund dan verstocke god.

•• Veracht de dag der kleme dungen niet: Koest u edere vonk van
hoop en verstermt u op zenis, en elke dorst naar redding. maak
en biddt dat gij niet in verlocking valt.

••• T geloven verkiegung baant geen prokhuus van bykelere
afkunt heylfheid van godt angelyk brood